

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Mgr. M. D.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odbor sociálních věcí, se sídlem Ostrava, 28. října 117, ze dne 29.3.2011 č.j. MSK 175652/2010, sp.zn. SOC/42210/2010/Tyl, **o nároku na příspěvek na péči,**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 29.3.2011 č.j. MSK 175652/2010, sp. zn. SOC/42210/2010/Tyl Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor sociálních věcí rozhodl o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví ze dne 30.9.2010 č.j. 78848/2010/OOA, jímž nebyl

žalobkyni přiznán příspěvek na péči tak, že odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný své rozhodnutí opřel o své provedené sociální šetření v místě bydliště žalobkyně a posudek posudkové komise MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která došla dne 21.1.2011 k závěru, že u žalobkyně nešlo o osobu, která se podle § 8 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu. Dle jejího názoru rozhodnutí žalovaného spočívá na neúplně zjištěném skutkovém stavu a je v rozporu s odbornými lékařskými nálezy. Žalobkyně trpí spastickou kvadruparézou DMO a horní pravou končetinu může používat jen ve velmi omezeném rozsahu. Dolní končetiny má obě s vrozenými deformitami a těžkou spasticitou. Se zřetelem k posudku, ze kterého vycházel správní orgán I. stupně žalobkyně namítá, že posudková komise MPSV ČR nevzala v úvahu zhoršení jejího zdravotního stavu v důsledku provedené operace obou rukou, a to dekompresi karpálních tunelů. Posudkové orgány nebraly v úvahu její základní diagnózu DMO a oboustrannou dekompresi karpálních tunelů a to, že došlo ke zhoršení jejího celkového zdravotního stavu, včetně svalovým možností a nutností snížit fyzickou zátěž na ruce. Žalobkyně nezvládá v důsledku pohybového postižení chůzi po schodech nahoru a dolů, která pro ní není možná bez zábradlí a dopomoci a provedení si jednoduchého ošetření, které není možné provést jednou rukou a není možné provést ošetření na levé dolní končetině pro nefunkčnost pravé horní končetiny a těžkou poruchu jemné motoriky na levé horní končetině. Pokud jde o úkony soběstačnosti, není schopna mytí nádobí, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady a dalších jednoduchých úkonů spojených s chodem a udržováním domácnosti.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí ze dne 29.3.2011 č.j. MSK 175652/2010, sp. zn. SOC/42210/2010/Tyl, obsahem připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, správním spisem Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví sp. zn. 37293/2010/OOA a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Napadené rozhodnutí přezkoumal krajský soud v mezích žalobních bodů k datu vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně uplatnila žádost o příspěvek na péči dne 29.4.2010. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje záznam ze sociálního šetření ze dne 30.4.2010, záznam o šetření závislosti osoby na pomoci jiné osoby, posouzení stupně závislosti OSSZ Ostrava-Město ze dne 29.6.2010, podle kterého žalobkyně není osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu je závislá na pomoci jiné fyzické osoby. Správní spis obsahuje vyjádření OSSZ Ostrava-Město k námitkám žalobkyně, dle kterého tento posudkový orgán setrval na svém posudku ze dne 29.6.2010. Na to Magistrát města Ostravy, odboru sociálních věcí a zdravotnictví vydal rozhodnutí ze dne 30.9.2010, kterým žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na péči. Součástí správního spisu je odvolání žalobkyně do tohoto rozhodnutí, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno. Co se týče správního spisu žalovaného, jeho obsahem je rovněž napadené rozhodnutí a posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 21.1.2011, jakož i doplňující posudek téže posudkové komise ze dne 25.2.2011 a fotokopie důkazů založených ve správním spise Magistrátu města Ostravy. Z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 21.1.2011 krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela posudková komise z posudkového spisu žalobkyně vedeného u OSSZ Ostrava, ze správního spisu žalovaného, ze sociálního šetření provedeného dne 30.4. a 3.8.2010 a ze sociálního šetření provedeného žalovaným dne 2.11.2010. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobkyně uvedla posudková komise kvadruparetickou formu s predilexií vpravo se stavem po opakovaných operacích dolních končetin, konvergentní strabismus vpravo, stav po operaci karpálních tunelů oboustranně a chronickou pyelonefritis. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobkyně není schopna v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu 8 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti, a to koupání nebo sprchování, přemísťování předmětů denní potřeby, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, běžný úklid v domácnosti, přepírání drobného prádla, udržování pořádku v domácnosti a nakládání s odpady a další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. V posudku se posudková komise MPSV ČR také vypořádává s odůvodněním odlišného hodnocení od posudku OSSZ Ostrava-Město. Vzhledem k tomu, že žalobkyně předložila v průběhu správního řízení propouštěcí zprávu Sanatoria Klímkovice, ve které je uváděná schopnost stoje a chůze pouze s oporou dvou FH, uznala posudková komise v doplňujícím posudku ze dne 25.2.2011 navíc neschopnost úkonů uvedeného v odst. 1 písm. b) přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., v platném znění a učinila tak posudkový závěr, že žalobkyně celkem nezvládá 9 úkonů. Opětovně tak uzavřela, že v případě žalobkyně nejde o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou dány rozsahem pomoci jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, jinými slovy alespoň v rozsahu 13 úkonů pro posouzení I. stupně (při více než 12 úkonů), při více než 18 úkonech pro II. stupeň, při více než 24 úkonech pro III. stupeň a při více než 30 úkonech pro IV. stupeň. Tuto potřebu pomoci a její rozsah hodnotí sociální pracovník obecního úřadu s rozšířenou působností, který zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí z hlediska péče o vlastní osobu a soběstačnost a dále Úřad práce, který na základě doloženého nálezu ošetřujícího lékaře, výsledku sociálního šetření, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře stanoví stupeň závislosti (§ 25 zákona č. 108/2006 Sb., § 8 odst. 1 písm. n) zákona č. 435/2004 Sb.,

o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 109/2006 Sb.). V odvolacím řízení pak stupeň závislosti stanoví posudková komise MPSV ČR.

Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. 29.3.2011 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR najisto postaveno, že u žalobkyně nejde o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ustanovení § 8 zákona č. 108/2006 Sb. Co se týče uvedeného posudku žalobkyně je v péči o vlastní osobu závislým na pomoci jiné osoby při shora uvedených 9 úkonech. Posudková komise učinila závěr, že žalobkyně celkem nezvládá 9 úkonů a uvedla zároveň úkony, které na rozdíl od lékaře OSSZ Ostrava nehodnotila jako žalobkyní samostatně nezvládané. Krajský soud dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ČR je úplný a přesvědčivý. Posudková komise hodnotila ve směru soběstačnosti žalobkyně v péči o vlastní osobu její dominantní zdravotní postižení spastickou kvadruparézou DMO a její důsledky, vzala v úvahu také stav po operaci obou rukou, a to dekompresi karpálních tunelů a tyto skutečnosti hodnotila ve vztahu ke schopnosti péče žalobkyně o vlastní osobu a posuzování soběstačnosti. Žalobní námitka uplatněná v žalobě je v tomto směru nedůvodná. Jelikož posudek uznává, že žalobkyně samostatně nezvládá 9 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti, není ji možno považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění. Nebylo možno proto přisvědčit žalobní námitce, že žalobkyně nezvládá další úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti, kterými je chůze po schodech nahoru a dolů, provedení si jednoduchého ošetření a mytí nádobí. Žalobkyně také uváděla jako nezvládaný úkon udržování pořádku v domácnosti a nakládání s odpady, který ovšem posudková komise MPSV ČR ve svém posudku mezi tyto úkony zahrnula.

Krajský soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a žalobkyně nebyla zkrácena na svých právech. Proto žalobu dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 23. února 2012

**JUDr. Petr Indráček
Samosoudce**